

Sted. Nej, skulle vi komme Militarismen til Livs og faa Militærudgifterne nedsatte, tror jeg aldrig, det vil ske ved Regeringernes Hjælp. Det er ikke Konger og Fyrster, der med virkelig Alvor ville arbejde derpaa, tværtimod. Nej, de, der skulle bekæmpe Militarismen, ere helt andre. Det er fra neden af, at denne Kamp skal føres og kan føres med Virkning, og jeg tror, at det Parti, der har mest Haab om at kunne faa Bugt med Militarismen, er Socialdemokratiet.

Jeg kunde have Lyst til at rette en Forespørgsel til den højtærede Krigsminister i Anledning af den Omtale, der her i Tinget er sket af den Opførsel, som Hærens Officerer eller da en enkelt af dem har gjort sig skyldig i, idet han er trængt ind hos en Privatmand, har lagt Haand paa ham, slaaet ham. Jeg har i disse Dage læst i Bladene, at den paagældende Løjtnant er bleven benaadet for Halvdelen af Straffen. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) mente, at den Officer havde faaet en alt for haard Straf. Jeg synes, det var en overordentlig mild og lempelig Straf, og jeg kan ikke forstaa, at denne Straf kan blive nedsat nu, blive eftergivet for Halvdelen Vedkommende. Jeg vilde gerne tillade mig at spørge den højtærede Krigsminister, om det er paa hans Anbefaling, at denne Officer er bleven fritaget for Halvdelen af sin Straf. Hvis man tænkte sig Rollerne byttede om, og at det havde været en Privatmand, der havde trængt ind i Officerens Lejlighed og havde udvist en saa brutal Opførsel, skældt ham ud og slaaet ham, saa tror jeg for det første, at Privatmanden havde faaet en meget haardere Straf, end Officeren fik, og for det andet, at der aldrig vilde have været Tale om at eftergive ham Halvdelen af Straffen. Jeg kunde, som sagt, ønske at høre, om det er paa den højtærede Krigsministers Foranstaltning, at denne Straf er bleven eftergivet.

Philipsen: Jeg bad om Ordet i Formiddags umiddelbart efter den højtærede Finansministers Udtalelser for at nedlægge en aldeles bestemt Indsigelse imod det i Indhold og Tone lige uberettigede Angreb, som den højtærede Finansminister rettede mod mine Udtalelser, uberettigede og ubegrundede, naar man ser hen til den højtærede Finansministers politiske Stilling som Konseilspræsident eller som Leder af vort Finansvæsen, uberettigede lige over mig, uberettigede over for de Udtalelser, som jeg

fremsatte i Torsdags. Jeg spørger, og jeg tror, jeg har en overvejende Del af dette Tings Medlemmer til samstemmende Vidner, og at en overvejende Del af vor Befolkning er enig med mig, naar jeg spørger: i hvilke glimrende Egenskaber, i hvilke glimrende Bedrifter som Konseilspræsident og som Finansminister den højtærede Konseilspræsident søger sin Adkomst til at optræde saa overlegent over for dette Tings Medlemmer? Er det mon den Maade, hvorpaa — for at tale om det politiske — den højtærede Konseilspræsident blev anholdt i i et vigtigt politisk Spørgsmaal at have udtalt sig paa en anden Maade over for dette Tings Medlemmer, end han efter Finansudvalgets Medlemmers samstemmende Vidnesbyrd har udtalt sig over for dem? Er det den højtærede Konseilspræsidents og Finansministers Optræden med Hensyn til Bevillingen til de gamle Krigere? Er det det, som er en saa brillant Bedrift fra den højtærede Konseilspræsidents Side, som skulde berettigede ham dertil, dette, at han søgte at true os til at nedsætte den tarvelig tilmaalte Bevilling ved bestemt at udtale, at han vilde stille Ændringsforslag i det andet Ting om at faa Bevillingen nedsat for derved muligvis at bevæge os til at gaa ind paa den mindre Sum, for at vi ikke skulde udsætte Loven for at strande, og saa, da det kom til Stykket, da Loven vandrede op til Landstinget, og vi ikke lode os skræmme af hans Trusler, ikke saa sig i Stand til at gøre det, som han sagde hernede? Var det da saaledes, at den højtærede Finansminister enten ikke mente, hvad han sagde hernede — jeg forudsætter ikke sligt om mine politiske Modstandere — eller var det saaledes, at Ledelsen af Ministeriets Politik var saa ledeløs, at man, naar det kommer til Stykket, ikke turde gøre det, som man maaske havde mest Lyst til? Jeg finder ikke, at der er noget deri, som berettiger den højtærede Finansminister til at tage et saa overlegent Stille selv over for saa ungt et Medlem som det, der har Ordet i dette Øjeblik, eller skulde det være de højt interessante Betragtninger, som den højtærede Finansminister fremsatte i sit Foredrag i Dag, som jeg lyttede til med endog ualmindelig spændt Opmærksomhed, hans mærkelige Betragtninger om Kolonier, at man havde Kolonier for at give Penge ud til dem? Mon det virkelig er den højtærede Finansministers Mening, at naar England i Øjeblikket sætter al Kraft ind paa at bemægtige sig det halve Afrika fra Middelhavet til Kapstaden, bringe det ind under sit Scepter, er det